

25.
baskı

BEYTULLAH'TA BEN

cengiz numanoğlu

BEYTULLAH

MADDE GÖZÜYLE BEYTULLAH:

Üzerinde sim işlemeli siyah örtüsüyle, dört duvardan oluşan, sâde bir taş bina...

MÂNÂ GÖZÜYLE BEYTULLAH:

- * Yeryüzünde yapılan ilk mâbed...
- * Allah'ın (C.C.) yücelik ve mânevi güzelliklerle donattığı, dörtbin yıldan beri insanların akın akın kendisine koştuğu, mübârek ve mu'cize bir mâbet...
- * Hz. Muhammed (S.A.V.) çağrı insanlığı için, namaz ve dua kiblesi...
- * İbâdetlerin Allah (C.C.) katına yükseldiği bir câzibe merkezi...
- * Ruhaniyette, İlahî Aşk'ın doruklara çıktığı bir şölen yeri...
- * Selâm sağnakları altında, insanların günahlardan arındığı, güvencede olduğu, bereket ve hidâyet kaynağı bir mânâ mekânı...
- * Hacc ve umre ibadetlerinin ana rüknü olan Tavaf'ın yapıldığı, Allah'ın Evi...
- * Ne mutlu, Beytullah'ı görme saadetine erip, O'na madde gözüyle değil, sayısız mânâ sırlarını yakalamaya çalışarak, kalp gözüyle bakanlara...

CENGİZ NUMANOĞLU:

1941 yılında Antalya'nın Serik ilçesinde doğdu. İlk ve ortaokulu Akseki, liseyi Bursa Işıklar Askeri Lisesi'nde tamamladı. 1962 yılında Kara Harp Okulu'nu bitirerek ordu saflarına katıldı. 1982 yılında, kendi isteğiyle Kıdemli Binbaşı rütbesinden emekliye ayrıldı. **YAZARIN BÜTÜN ŞİİRLERİ**

"ŞUUR" İSİMLİ KİTAPTA TOPLANMIŞTIR.

Tel.: 0533 650 15 83 - 0532 480 90 44

BEYTULLAH'TA BEN

Bir sancak altında kaç milyon insan,
Ne tenleri benzer, ne dilde lisan.
Olmuşlar tek yürek, tek bedende can;
İnsanlığı gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Yedi başın gülü, aynı destede,
Yetmişiki millet, aynı listede,
Kaç milyon "Âmin" der, aynı bestede;
Tevhîd'le haşroldum.. **Beytullah'ta ben...**

Sînelerde alev, ne kül ne duman,
Dillerde bir soru: "Vuslat ne zaman?"
Cehennem söndürür, böylesi îman.
Aşk ne imiş gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Okyanuslar aşmış, gelmiş nicesi,
Aç susuz, uykusuz, gündüz gecesi.
Her nefes, dilinde Kur'ân hecesi;
Sevdâlîlar gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Rabb'in o davetli misafirleri;
Doldurmuş, Mekke'de her karış yeri.
Dillerinde dinmez, "LEBBEYK" sesleri,
Arş'a yollar gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Bir damla misâli, kapılmış sele;
Zengin, fakir, paşa, nefer elele.
Yanyana secd'eder, sultanla köle;
Mahşerle tanıştım.. **Beytullah'ta ben...**

Kimi görmez gözü, elinde âsâ;
Lâkin, kalp gözünü açmış devâsa..
Yüzünde tebessüm, ne gam, ne tasa,
Döner durur gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Kimi, ayağında yarım çarığı;
Kaç yerinden kanar, topuk yarığı..
Meğerse; kefenmiş başta sarığı,
Ne âşıklar gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Baktım.. Sofrasında, nice melekler;
Bir tas zezem suyu, kuru ekmekler,
Gözleri Kâbe'de iftari bekler,
Tokluğuma yandım.. **Beytullah'ta ben...**

Bir zerre gözü yok, dünya aşında,
Âhir rızkın arar, harman başında,
Rabb'in nazarını, Kâbe taşında;
Gören gözler gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Kimi bahardadır, görmemiş yazı,
Kiminin geçiyor, Mevlâ'ya nazı;
Kılınır Kâbe'de vedâ namazı,
İmrendim.. El açtım, **Beytullah'ta ben...**

Kiminde kalmamış, derman bacakta;
İki büklüm yürür, gitmez kucakta.
Erimiş.. Kaybolmuş.. Cenâb-ı Hakk'ta,
Pervaneler gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

O kambur sırtında, eski torbası,
Torbasında sanki, Cennet urbası..
Hele bir, kıyamda var ki durması;
Göz göz oldum, doldum.. **Beytullah'ta ben...**

Bin rütbeyi, bir secdede atlayan,
Bir secdeyi, yüzbinlere katlayan,
Bu kârını meleklerle kutlayan,
Ne tâcirler gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Hacerü'l-Esved'de adın yazdıran,
Îman pençesinde, nefsi ezdiren,
Yücelen ruhuna, Arş'ı gezdiren,
Ne veliler gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Unutmuş.. Dünyanın vefâ derdini,
Yıkılmış.. Kalbindeki, riyâ bendini,
Öyle teslim etmiş, Hakk'a kendini;
Canda Cânân gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Bir sevdâ seli var, Safâ Merve'de;
Damlalar köpürmüş, vecde girmede.
Nice peygamberler, nice zirvede;
Durup bakar gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

İbrahim Makâmı, sultan sofrası;
Sunulur herkese, bir kevser tası.
Bir cennet şöleni, perde arkası,
Ne sahneler gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Melekler almışlar, şöleden payı;
Sarmışlar, Kâbe'de bütün semayı.
Kalem anlatamaz, bu içtimayı,
Âciz bir kul oldum.. **Beytullah'ta ben...**

Kaç yerden açılmış, gökte kapılar;
Ardında saraylar, zümrüt yapılar,
Vâdeleri sonsuz, nice tapular;
Elden ele gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Durdum da, tavâfı seyrettim hayran;
Gördüm: Bir kâinat misâli devran.
Hangisi melektir, hangisi insan?
Şaşırdım çok zaman.. **Beytullah'ta ben...**

Yaş desem.. Yaş değil, gözlerden akan,
Bir sel ki; günahlar bendini yıkan.
Kâbe göklerinden, semaya çıkan;
Merdivenler gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Bir saġnak misali, selâm yağmuru,
Gönüller yıkanmış, kalpler dıpduru.
İhlâs ateşinde, nice hamuru;
Pişiyorken gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Dağlar, taşlar, secde gelmiş kavrulur,
Kum tanesi, "Allah" diye savrulur.
Göz nereye baksa, Rahman'ı bulur,
Ne zikirler duydum.. **Beytullah'ta ben...**

Ter döktüm.. Susadım, nefsimden yana,
Başkası bir lezzet vermedi bana;
Dediler: “Bu zezem, şifadır cana.”
İçtim kana kana.. **Beytullah'ta ben...**

Mescid-i Haram'da dokuz minâre;
Diyor ki: “Bendedir, gaflete çâre”
Bir günde beş kere, yürek bin pâre;
Ezanlar dinledim.. **Beytullah'ta ben...**

Bir mânâ sarayı, Mescid-i Haram;
O ne ince nakış, o ne ihtişam.
Her kalbe, Muhammed Aleyhisselâm;
Bin taht kurmuş gördüm.. **Beytullah'ta ben...**

Vah ki bana! bunca yıldır gülmezdim,
Gözlerimden böyle yaşlar silmezdim.
Vah ki bana! huşû nedir bilmezdim;
Tattım o lezzeti.. **Beytullah'ta ben...**

Yıllar geçti, aramakla özümü;
Dünya malı, kör etmişti gözümü,
Unutmuştum, “Kâlû Belâ” sözümü;
Gör ki hatırladım.. **Beytullah'ta ben...**

Çekildi kapımdan, şeytân-ı kebir,
Çekildi kanımdan, zorbalık cebir,
Ne bir hased kaldı, ne gurur kibir;
Yerle yeksan oldum.. **Beytullah'ta ben...**

Bir zaman derdim ki: “Yâ Rabbî neden,
Bir daha istiyor, bir kere giden?”
Meğer bilemezmiş, insan gitmeden;
Aldım cevabımı.. **Beytullah'ta ben...**

Gördüm ki; bu dünya bir oyalanma,
Hâlime bakıp da, mutluyum sanma.
Bedenim, Kâbe'den, uzakta amma;
Gönlümü bıraktım.. **Beytullah'ta ben...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

BİSMİLLÂHİRRAHMANİRRAHİM

- Şüphesiz, âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev (mâbet), Mekke'deki (Kâbe)dir. ÂL-İ İMRÂN / 96

* * *

- Orda apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse; o güvenlidir. Ona bir yol bulup, güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de küfre sapsa, kuşku yok Allah âlemlere karşı (müstagni olan) muhtaç olmayandır. ÂL-İ İMRÂN / 97

* * *

- İnsanlara haccı ilan et, gerek yaya olarak, gerekse uzak yollardan develer üzerinde... sana (Kabe'ye) gelsinler. HAC / 97

* * *

- Hani Ev'i (Kâbe'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kıldık "İbrahim'in makamını namaz yeri edin" İbrahim ve İsmail'e de "Ev'imî tavaf edenler, İtikafa çekilenler ve rûkû ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. BAKARA / 125

EY! BEYTULLAH YOLCUSU

Ey! Beytullah yolcusu, Ey! Fazilet zengini;
Meleklerle vermedi, Rabb'im senin dengini.
Ah! Bir görsen yüzünün, o nurânî rengini;

**Ne mutlu ki, en kârlı ticaret şimdi senin;
Karşılığı yüzbindir, Kâbe'de bir secdenin...**

Ey! Beytullah yolcusu, Ey! Davetli misâfir;
Nebîler sana yoldaş, Peygamberler müzâhir.
Darlık yüzü yok artık, sana dünya ve âhir;

**Arafat müjdesinden, şüpheye düşme sakın;
Yeniden doğmuş gibi, olacağın gün yakın...**

Bekliyor Şimdi seni, bir sabır imtihanı;
Önce kendi içinde gizlenen nefsi tanı.
Öfke ve isyan ile, sevindirme Şeytanı;

**Kazanmak istiyorsan, Mina'daki savaŐı;
İbrahim gibi fırlat, elindeki her taŐı...**

Yakında giyeceksin, beyaz ihramlarını;
Çözeceksin ölümün, ölümsüz sırlarını.
Bıraktın.. Gidiyorsun, işte bütün varını;

**Sana hüzmün vermesin, çoluk çocuk ve eŐin,
Beytullah'ta bekliyor, milyonlarca kardeŐin..**

Kâbe'yi ilk gördüğün, o muhteŐem anda sen;
Nasıl bir vecd içinde, ürpereceksin bilsen.
Ne tende can kalacak, ne dünyada bir hissen;

**Unutma ki makbûldür, o anda tüm dilekler,
Etrafında, pervane misâlidir melekler...**

Kalkınca gözlerinden, asırların perdesi;
Bir yanda çınlayacak, Bilâl'in yanık sesi,
Bir yanda sahâbenin, meleklerle secdesi,

**Resûl'ü göreceksin, mihrâbında Kâbe'nin;
Şâhidi olacaksın, daha nice sahenin.**

Hâcer'i göreceksin, koŐtururken Merve'de,
İbrahim, insanlara haccı haber vermede,
Âdem'i göreceksin, o Cebel-i Rahme'de;

**Açtıķa göreceksin, o gönül gözlerini;
Arafat kumlarında, Peygamber izlerini...**

Ey! Beytullah yolcusu, tevekkül âbidesi;
Söküp attın içinden, artık hevâ hevesi.
Şimdi "zıkruallah" diyor, bedeninin her zerresi;

**Var git artık rehberin, ilâhî Kelâm olsun,
Gurbet elden sılaya, binlerce selâm olsun...**

ARAFAT'TA SÖZ VERDİM

Mevlâ'ya duâ ettim, kolay kıldı işimi;
Kucakladım Kâbe'de, üç milyon kardeşimi..
Bırak artık, ey şeytan! bırak artık peşimi;
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Kefen misâli beyaz ihramlara sarındım,
Kanat kanat, melekler gölgesinde barındım,
Nefsin bataklığında, hevâlardan arındım,
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Dilde Kur'ân elde mey, ikiyüzlü yaşamam,
Çağdaşlığı saptırıp, şer peşinden koşamam,
"Hoşgörü" diye diye, dalâlete düşemem;
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Milyonlarca bedeni, kuşatırken çöl yeli,
Milyonlarca sînede, titrerken gönül teli,
Milyonlarca gözlerden, akarken tevbe seli,
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Nûra bulanmış eller, semâları delerken,
Rabbim, kul defterinden, günahları silerken,
O şeytan ki; nefretle neşterini bilerken,
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Öyle bir aşkla yandım, güneş sönse sönemem,
Gökler tersine dönse, Hakk yolundan dönemem.
İman tahtına çıktım.. Ölüm ne ki!. inemem,
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Tok sofrada aç durmak, zor gelse de nefsim;
El açmam mâsivâyâ, leke sürmem neslime,
Tertemiz dönmek için, toprak olan aslıma,
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

HADİSLER

- Muhakkak günahlardan bir kısım günahlar var ki, onları Arafat'ta vakfeden başka hiçbir şey sildiremez. **Kutû'l - Kulûb**

* * *

- Arefede vakfe yapıp da, Allah günahımı affetmedi zannında bulunmaktan daha büyük günah olmaz. **Hadis-i Şerif**

* * *

- Arafat'ta vakfe yapan kişinin haccı tamam olmuştur. **Künuzü'l - Hakâik**

* * *

- Benim bu mescidimdeki bir namaz diğer mescidlerdeki namazdan bin defa efdaldir. Ancak Mescid-i Haram müstesnadır. Mescid-i Haramdaki (Kâbe) bir namaz, diğer mescitlerdeki namazlardan yüzbin defa efdaldir. **Mişkatü'l - Mesabih**

* * *

- Bir kulun Allah'ın rızasına en yakın olduğu an secdede bulunduğu zamandır. Orada çok dua ediniz. **Riyâzû's - Sâlihîn Trc. 3/33**

* * *

- Aziz ve Celil olan Allahü Teâlâ muhakkak ki, Rûknü Esvedî (Haceri Esved) kıyamette bâs edecek, onun gören gözü ve konuşan dili olacak, ihlâs ile onu istilam edenin lehine şahitlik edecek. **İbni Abbas (r.a.)**

* * *

- Ne zaman Rûknü Yemaniye gelsem, muhakkak Cebrail'i orada ayakta görüyorum, istilam edenler için istiğfar ediyor. **Ata**

* * *

- Bu beyt islamiyetin rûknüdür. Her kim Hac veya Umre için memleketinden çıkarsa onu Allah garanti eder. Eğer ruhunu alırsa Cennete sokar. Eğer memleketine döndürürse sevap ve ganimetle döndürür. **Hazreti Câbir (r.a.)**

* * *

- Kim ki, beni vefatımdan sonra ziyaret ederse, hayatımda iken ziyaret etmiş gibidir. **Keşfü'l - Hafa 2/250**

* * *

- Muhakkak Allahü Teâlâ Arafat ehlini mağfiret etmiştir. Onların kul haklarına da kefil olup öder. O gün Cenab-ı Hak semai dünyaya tenezzül buyurur. **Kitâbü'l-Hitâb s.187**

HİRA DAĞI'NDA...

Bir sabah ansızın, tanla beraber;
Kuşattı ruhumu, bir miski amber.
Gönül pencereden, Yüce Peygamber;
Muhammed'i gördüm, **Hira Dağı'nda...**

Açıldı.. Bindörtüüz yıl ötelerde;
Semâvî sahnede, ilâhî perde..
Bir anda belirdi, Cibril göklerde,
Taşlar nûr kesildi, **Hira Dağı'nda...**

İndikçe kubbeden, selâm selleri;
Deryâlara döndü, Mekke çölleri.
Rabb'immin ikrâmı Cennet gülleri,
Buram buram tüttü, **Hira Dağı'nda...**

Süzüldü semâdan, envâi renkler;
“İkrâ” sesleriyle, çınladı gökler,
“Muhammed” diyordu, bütün melekler;
Bir mûcize gördüm, **Hira Dağı'nda...**

Başladı son mesaj, ilk hecesinden;
Kur'ân'dı bu inen, Cibril sesinden
Yüce kâinatın, Efendisinden,
Âyetler dinledim.. **Hira Dağı'nda...**

Artık.. Hak, bâtıldan süzülüyordu,
Tüm kara düğümler, çözülüyordu,
Hakk Yolu, bir daha çiziliyordu,
Güneş son kez doğdu.. **Hira Dağı'nda...**

Ayrıldı.. Hayır, şer, helâl ve haram;
“Kurtuluş” diyordu, ilâhî Kelâm..
Seslendi, Muhammed Aleyhisselâm;
Bütün insanlığa.. **Hira Dağı'nda...**

Dedi: bu son kitap, sonrası mahşer,
Kur'ân'ın yolunda, ne şeytan ne şerr,
Son defa buluştu, ilimle beşer;
Cehâlet gömüldü.. **Hira Dağı'nda...**

KUR'ÂN OLMASAYDI NE YAPARDIM BEN ?

O'nunla pakladım, kalbimi kirden,
O'nunla arındım, gizli kibirden,
O'nunla açıldı, ufuklar birden,

Cehâlet yaramı, o'nunla sardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım ?

Şu nankör nefsimden, neler çekti can,
Her türlü şehveti, süsledi şeytan.
Kör karanlıklarda, kaybolduğum an,

Sesime ses verdi, tuttu elimden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?

O'nunla çevirdim, Hakk'a yüzümü,
Açtım.. Âlemlere, gönül gözümü.
O'nda duydum, "Kâlû belâ" sözümü,

Fitratın sırrına, o'nunla vardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Türbelere bez bağladım, mum yaktım,
Falcılara gaybı sordum, fal baktım,
"Nazar" dedim, kapılara nal çaktım;

Hiç haberim yoktu, şirkten küfürden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben ?

Gün oldu, hicâbı, yerlere çaldım,
Unuttum ölümü, işrete daldım,
En zorlu günümde, ortada kaldım;

Bir nasuh tevbeyle, doğdum yeniden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben ?

O'na sordum, nefsimdeki riyâyı,
Dünya denen, iki günlük rüyâyı,
O'na sordum, edep ile hayâyı,

Hidâyet harcımı, o'nunla kardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?

Sordum: Ölüm nedir? Dedi: çok yakın;
Dost'a kavuşmaktır, hiç korkma sakın,
Yeter ki; o takvâ tâcını takın,

**Şükür.. Korkmuyorum, artık ölümden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?**

Kaygılanma dedi, kabirden yana;
Yüce Peygamber'den, müjde var sana;
Cennet bahçesidir, her müslümana;

**Yeter ki; sen yürü Nebî izinden,
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?**

O'nunla terkettim, hevâ hevesi,
O'nunla dost bildim, ilâhî sesi,
O göstermeseydi, gerçek adresi;

**Şimdi ben kimbilir, neye tapardım,
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?**

Aşk'ı sordum o'na, Mâşuk'u sordum,
Mescidi Aksâ'da, kıyâma durdum.
Arş'a secde secde, köprüler kurdum;

**Her seher, şâhidler gördüm melekten;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?**

O'nsuz çâre yoktu, hiçbir yâreye,
O'nsuz her yol çıktı, bir harâbeye.
O döndürmeseydi, beni Kâbe'ye;

**Kimbilir ben, hangi yöne sapardım,
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?**

Îmâna baş eğdi, artık kuşkular,
Allah rızâsına döndü coşkular,
Durdu fırtınalar, duruldu sular;

**Cemâl istiyorum, şimdi Rabb'imden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?**

(14 Mayıs 1999 Cuma, Kudüs)

DAHA KUR'ÂN NE DESİN!...

Ey insan! Yaşıyorken, hem de Kur'ân çağında;
Çırpınıp duruyorsun, cehâlet batağında.
Kalbin katı, gözün kör, başın kibir dağında

**Kur'ân sana gel diyor, bak bendedir adresin,
Ey eşref-i mahlûkat!.. Daha Kur'ân ne desin!..**

Özgürce seçmen için, iki yoldan birini;
Apaçık bildiriyor, bütün âyetlerini.
Ya Peygamber, ya şeytan.. Seç diyor rehberini;

**Oyle seç ki; sırttan rüzgar gibi geçesin,
İlle şeytan diyorsan.. Daha Kur'ân ne desin!..**

Ya Cennet bahçesidir, ya ateştir o mezar,
Mekân var mı dünyada, öyle derin, öyle dar?
Hiçbir şey yakın değil, insana ölüm kadar.

**Diyor ki; hesabı var, aldığın her nefesin;
Mezarlar konuşurken..Daha Kur'ân ne desin!..**

Malın, mülkün, şöhretin, dünyada herşeyin var;
Ya dünyadan Rabb'ine, götürecekt neyin var?
Bana yeter diyorsan, şu üç günlük îtibar;

**Bir dördüncü gün var ki; çok çetindir bilesin,
Bunlar masal diyorsan.. Daha Kur'ân ne desin!..**

O münezzeh ruhundan, ruh vermekle insana;
Erişilmez bir şeref, bahşetti Allah sana,
Ne kadar sevdiğini, buradan anlasana !

**Sen ki; taparcasına, kendine kul kölesin,
Nefsini put yapana.. Daha Kur'ân ne desin!..**

Bir gün var ki; çok yakın, dağların yürüdüğü,
Göklerin, güneşleri önünde sürüdüğü,
Kâinatı toz duman, dehşetin bürüdüğü;

**Kıyâmet senaryosu, oyun değil bilesin;
Hâlâ ürpermiyorsan.. Daha Kur'ân ne desin!..**

O gün, buyruk verenler, buyruğa baş eğecek,
Cehennem öfkesinden, köpürüp kükreyecek,
Ve doldun mu dedikçe, daha yok mu diyecek;

**Yandıkça o deriler, değişecek bilesin;
Hâlâ secde yok ise.. Daha Kur'ân ne desin!..**

Gör ki, dünya sırtında, nice insan taşıyor;
Kimi yaşarken ölmüş, kimi ölmüş yaşıyor.
Kimi Arş-ı Alâ'ya dolu dizgin koşuyor;

**İşte Cennet.. İşte sen.. Gayret et ki giresin;
Ey! Eşref-i mahlûkat!.. Daha Kur'ân ne desin!**

O GECE SENDİN GELEN (NÂ'Î-İ ŞERİF)

Arş'ın kubbelerine, adı nûrla yazılan,
İsmi; semâda "Ahmed", yerde "Muhammed" olan,
Yedi katlı göklerde, Hakk Cemâli'ni bulan,
Evvel-Âhir yolcusu, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sağnak nûr yağmurları, inerken yedi kattan,
O gece, Sendin gelen, ezel kadar uzaktan,
Melekler, her zerreye, müjde verirken Hakk'tan;
O gece, Sendin gelen, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Güneşler, o gecenin, nûruna secd ederken,
Yıldızlar, meşk içinde, kâinat vecd ederken,
Bütün hamd ü senâlar, Yüce Rabb'e giderken,
O gece, Sendin gelen, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Kâbe'de şirk taşları, putlar yere dönerken,
Cehâlet bayrakları, birer birer inerken,
Bin yıllık, küfr ateşi, ebediyyen sönerken,
O gece, Sendin gelen, **Yâ Hazreti Muhammed.**

O gece, Sâve Gölü, mûcizeyle kururken,
Kısa Saraylarında, sütunlar savrulurken,
Arz'dan Arş'a, âlemler, rahmetini bulurken,
O gece, Sendin gelen, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; doğum kundağı, ak bulutla örülen,
Doğar doğmaz, "Allah'a secde" emri verilen,
Alnında, âlemlere rahmet tâcı görülen,
Kâinat Efendisi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; asâletine, ezelden hükmedilen,
Tertemiz rahimlerle, lekesiz soydan gelen,
Beşerî şüpheleri, Kur'ân ilmîyle silen,
Seçilen sevgilisin, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; büyük yargıda, şefaath müjdecisi,
Bunca âciz beşerin, Maşşer günü bekçisi,
Sen ki; Kur'ân şahidi, Allah'ın son elçisi,
Kurtuluş habercisi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; Âdem neslini, uçurumdan döndüren,
Zûlüm sancılarını, şefkatiyle dindiren,
İnkâr yangınlarını, irfânıyla söndüren,
Âlimlerin sultanı, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; güzel huyların, ahlâkın meş'alesi,
Sabır doruklarında, beşerin en yücesi,
Senin Cennet mekânın, fakirlerin hânesi,
Gönüller hazinesi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Câhiliye devrini, kapatan, ulu Sultan,
Şefaatin, Allah'a yalvaran kolu Sultan,
Rabb'immin, en sevgili, en yakın kulu Sultan,
Melekler Sana hayran, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sana şâhid, sonsuzlar, ezelden beri her an,
Sana şâhid, âyetler, her zerre ve her mekân,
Senden uzak kalmaya, nasıl dayanır ki can?
Sen, her canda Cânânsın, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Mîraç gecesi, bir bir, açılıyorken gökler,
Şeni selâmlıyorken, her katta peygamberler,
Öyle bir an geldi ki; durdu bütün melekler,
Hakk'a yalnız yürüdün, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Gönül gözü görmeyen, can gözünü neylesin,
Dünya'da dönmeyen dil, mahşerde ne söylesin,
Allah, bütün beşeri, ümmetinden eylesin,
Sancağının altında, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Hakk ile kul vuslatı, o ilâhî düğünde,
Hiç kimseden kimseye, fayda olmayan günde,
Hasatları, has tartan, o terâzi önünde,
Noksanları bağışlat, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Biliriz ki; hükmü yok, bu dünya nîmetinin,
Gönüldür sermayesi, âhîret servetinin,
Sana, salât ve selâm, gönderen ümmetinin,
Cennetler şâhidi ol, **Yâ Hazreti Muhammed.**

(SALLALLÂHU ALEYHI VE SELLEM)

ÖYLE BİR GÖZYAŞI

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;

Aklansın.. Ölümün kara düşleri,
Korkuları, umutlara döndürsün.
Rahmetinle, her damlası
Cehennemler söndürsün...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;

Cennetler berâti inci damlalar,
Secdelerde seller gibi çağlasın.
Etrafımda haşre kadar melekler,
Sevinçlerle ağlasın...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;

Eritsin.. Buzlarını gafletin,
Gönül ufukları nûra bürünsün.
Açılsın da cehlin kara perdesi,
Gerçek görünsün...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;

Müjdeler dökülsün, Arş-ı Âlâdan,
Hidâyet selleri, sineme dolsun.
Her damlası Mahşer Günü
Şâhidim olsun...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;

Esmâ'ndaki 'Doksandokuz' aşkına,
Semâlardan gufranını indirsin.
Hesap günü, titreşirken Mîzân'da,
Hicâbımı dindirsin...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;

Sabahı beklerken, berzâh gecesi,
Selâm sellerine dönsün köpürsün.
Kabir toprağımdan, Mahşere kadar,
Azap kirlerini silsin süpürsün...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;

Aritsin.. Şu nankör nefsi hevâdan,
Bütün zerrelerim, Kur'ân'la dolsun.
Ve Mahşerde, şu tövbecar bedenim,
Şehitlerle haşrolsun...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Biz seni âlemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik.

Enbiya/107

* * *

- Andolsun, sizin için Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokca zikredenler için Allah'ın Resulünde güzel bir örnek vardır.

Ahzab/21

YÂ RESÛLALLAH

Bir zamanlar, hevâlarla doluydum;
Rabb'in bir günahkâr, gâfil kuluydum.
Bir seher rüyamda, çağrını duydum;
Koştum.. Geldim Sana, **Yâ Resûlallah...**

Gönül gözlerimle, Kur'ân'a daldım;
Daldıkça, hidâyet rızkımı aldım,
Nefsi emmâreyi, taşlara çaldım,
Koştum.. Geldim Sana, **Yâ Resûlallah...**

Ravzanda kırk vakit, vecde dalmaya,
Cenneti Âlâ'da, komşun olmaya,
Şefaât müjdemî, elden almaya,
Koştum.. Geldim Sana, **Yâ Resûlallah...**

Mescidini kalp gözüyle görmeye,
Minberine, mahcup yüzüm sürmeye,
Kabr-i Saadet'ten, güller dermeye,
Koştum.. Geldim Sana, **Yâ Resûlallah...**

Feyzinden aldığım, yüce ilhamla;
Nûr oldu gözümde, akan her damla.
Dilimde binlerce, salât selâmla,
Koştum.. Geldim Sana, **Yâ Resûlallah...**

5 Haziran 1993 Medine

HİCRET ETSEM BENİ DE ALIR MISIN MEDİNE?...

Ey!. Münevver Medîne, Ey!. Gönüller beldesi,
Ey!. Devri cehâletin, mahkûmiyet belgesi.
Çınlıyor göklerinde, her an Muhammed sesi.

**Gör ki, yine dünyada, zulümler var bu dine,
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDİNE?..**

Susadım şefkatine, yine gönlümde serâb,
Sustu rahlede bülbül, bahçede güller harâb,
Dünyaya hükmediyor, yine zillet ve şarâb;

**Gör ki, nice âlimler, nifak soktu bu dine,
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDİNE?..**

Merhametin kendi yok, dillerde kaldı adı;
Yeryüzü bir toz duman, kim suçludur, kim kadı!..
Bunca musîbetlerden, ibret alan kalmadı;

**Hep iftirâ ediyor, yedi düvel bu dine,
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDİNE?..**

Bir yanda din tâciri, arkadan vurur beni,
Bir yanda zorbalara, hiç kızarmayan teni.
Elden ele geziyor, dinde reform bülteni;

**Bilirim ki! Bu cür'et, revâ değil bu dine,
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDİNE?..**

Çöktü insan fitratı, payandalar yetmiyor,
Ekranlarda çılgınlık, kulağımdan gitmiyor,
Soygun, talan, cinâyet, "çağdaşlıkla" bitmiyor;

**Nesiller küstürüldü, çağlar üstü bu dine;
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDİNE?..**

Ey!. Mübârek Medîne, Fahri Âlem beldesi,
Kardeşliğin, barışın, adâletin simgesi,
Çınlasın göklerinde, salât us selâm sesi.

**Ben ki; kâlû belâda, teslim oldum bu dine,
O yemyeşil kubbene, beni de al MEDİNE...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Nefsânî arzulara, (özellikle) kadınlara, oğullara, yığın yığın biriktirilmiş altın ve gümüşe, salma atlara, sağmal hayvanlara ve ekinlere karşı düşkünlük insanlara çekici kılındı. Bunlar, dünya hayatının geçici menfaatleridir. Halbuki varılacak güzel yer, Allah'ın katındadır.

ÂL-İ İMRÂN / 14

MAHŞERDE KUR'ÂN'LA HAŞREYLE BENİ...

İstemem dünyanın, tâcı tahtını;
Muradım: almaktır kul berâtını.
Affınla tanıdım, Yüce Zâtını;

**Sen ki, bağışlarsın, Rabb'im diyeni,
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni...**

Ne kadar vursam da, nefsimi taşa,
Sabrını vermezsen, çıkamam başa.
Sen affetmedikçe, ibâdet boşa,

**Bilirim.. Seversin, Sen de seveni;
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni...**

Neyleyim, Zâtından başka sırdaşı,
Lûtfuna kör bakan, gözdeki yaşı.
Neyleyim, aşkınla eğilmez başı;

**Sonsuz rahmetinle tanıdım Seni;
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni...**

Senden geldim, yine dönüşüm Sana,
Şükrümü kabul et, verdiğin cana.
Dünyalar bir yana, rızân bir yana;

**Yüce Kur'ân'ınla tanıdım Seni;
Yâ Rabbi.. O'nunla haşreyle beni...**

ÂMIN!

SECDEDEN GAYRI

İlim kapısında verdim yılları,
Dinledim, "Hakk" diyen âlim kulları,
Sordum, Dost'a giden bütün yolları;
Yakın yok dediler.. **Secdeden gayri...**

Ne bağış yaptığın, vakıf listesi,
Ne de alkışların esrarlı sesi.
Günde seksen kere, berât müjdesi;
Veren yok dediler.. **Secdeden gayri...**

Huşû tüllerinden, kanat açmaya,
Bir lâhzada, yedi semâ geçmeye,
Kevser şerbetini, elden içmeye,
Ruhsat yok dediler.. **Secdeden gayri...**

Dedim: yıllar yılı gönlüm harapta,
Devâ bulamadım, sazda şarapta,
Bir yudum su verin, kaldım serapta;
Pınar yok dediler.. **Secdeden gayri...**

Gördüm ki, insanın iki düşmanı,
Biri kendi nefsi, biri şeytanı.
Dedim: kuşansam mı kılıç kalkanı?
Silah yok dediler.. **Secdeden gayri...**

Yaklaştım.. Süslü bir, mermer kabire,
Belli ki zenginmiş.. Dönmüş fakire.
Fidye var mı? dedim Münker Nekir'e;
Meded yok dediler.. **Secdeden gayri...**

Baktım.. Ay yıldızlar kalmaz zikirden
Var mı dedim sizde, şirk denen kirden?
Dile geldi bütün, Kâinât birden;
Bizde yok dediler.. **Secdeden gayri...**

Rahmet çöllerinde, rahlemi kurdum,
Gözlerimde seller, vakfeye durdum,
Safâya, Merve'ye, Kâbe'ye sordum;
Mîrâc yok dediler.. **Secdeden gayri...**

BIRAKMA BENİ

Hevâdan kaçmaya ettim de yemin;
Olmadım bir lâhza, kendimden emin.
Ey! Yüce sahibim, Rabbül Âlemin,
Nefsimle başbaşa, **birakma beni!**

Şon buldu, kibirle büyük savaşım,
Önünde eğildi, o mağrur başım.
Gördün.. Beytullah'ta seldi gözyaşım,
Rahmetinden mahrum, **birakma beni!**

Kişi gâfil ise, kelâm nâfile,
Kalpler mutmaindir, zikrullah ile.
Şu fânî dünyada, bir nefes bile.
Kur'ân'dan nasipsiz, **birakma beni!**

İbâdet tahtımdır, hidâyet tâcım,
Başka hiçbir tâca, yok ihtiyacım,
Her an, her mekânda Sana muhtâcım,
Kapında secdesiz, **birakma beni!**

Artık avutmuyor, ne söz ne beste,
Emrini bekliyor, ruhum kafeste.
Vuslat kapısında, o son nefeste,
Şehâdetten gâfil, **birakma beni!**

Affin azâbından, bilirim yüce,
Doksan dokuz ismin, dilimde hece.
Sorgu sual, başlayınca o gece;
Kabirde cevapsız, **birakma beni!**

Yaklaşan bir gün var, şartları yaman;
Kur'ân der ki, O gün, verilmez aman.
Ey! sıfatı Rahmân, ve Rahîm olan;
Mahşerde gölgesiz, **birakma beni!**

Gerçi, söyleyecek sözüm çoksa da,
Geçtim her birinden, geldim maksada,
Son bir dileğim var, yüzüm yoksa da;
Cemâl'ine hasret, bırakma beni!

ÂMIN!

MUHAMMED KAPISI'NDAN (sav)

Ey! Gönül sofrasında, lokmaya muhtac insan,
Haberin yok mu senin, "**Muhammed Sofrası**"ndan,
Kim tadarsa dünyada, onun bir lokmasından,
Bir daha ayrılamaz, "**Muhammed Sofrası**"ndan.

Ey! Ruhsal sancılara, hekim arayan insan,
Haberin yok mu senin, o "**Muhammed Nûru**"ndan,
Gördüm ki; kapatmışsın, o gönül pencereni,
Aç ki; dolsun kalbine, o "**Muhammed Nûru**"ndan.

Ey! Dünya dergâhında, rehber arayan insan!
Haberin yok mu senin, "**Muhammed Kapısı**"ndan,
Var tez çal, o kapıyı, kurtul ölüm yasından,
Çünkü; kimse boş dönmez, "**Muhammed Kapısı**"ndan.

Yeter ki; bir günahkâr, **Allah'tan af dilesin;**
Tevbenin silmediği, günah yoktur.. **Bilesin..**

İnsan doğmak, insana ilâhî bir ihsandır;
İnsan doğan kaç kişi, **Ölürken de insandır?**

Allah'tan korkana, ölüm yâr gelir;
Ölümden korkana, dünya dar gelir..

Rütbe var; yazılır, mezar taşına;
Zaman sellerinde, aşınır gider.
Rütbe var; yazılır Cennet Arş'ına;
Sonsuzdan sonsuza, taşınır gider..

ALLAH'IN RIZÂSİ YOKSA NE FAYDA!

Tut ki; som altından, saraylar kursan,
Tarihin tahtında, heybetle dursan,
Çağ değil, çağlara mührünü vursan;
Allah'ın rızâsı yoksa ne fayda!

Her gün, Kârun kadar servete batsan,
Her gün, milyonlara kazan kaynatsan,
Şu dünyayı parmağında oynatsan;
Allah'ın rızâsı yoksa ne fayda!

Cenâzende insan seli aksa da,
Tüm ozanlar, sana ağıt yaksa da,
Nesiller lahdine çelenk taksa da;
Allah'ın rızâsı yoksa ne fayda!

www.cengiz-numanoglu.com

İstek ve iletişim :

0533 650 15 83 - 0532 480 90 44